

Civilinė byla Nr.
e2A-806-467/2019
Teisminio proceso Nr.
2-68-3-13215-2017-1
Procesinio sprendimo kategorijos:
2.3.5.2.1.

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS
N U T A R T I S
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2019 m. liepos 4 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, kurią sudaro teisėjai Laima Gerasičkinienė, Dainius Rinkevičius ir Alma Urbanavičienė (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo ieškovų Vakario Bernoto, Rimvydo Lauručio, Marijaus Kibildžio, Jono Malinausko, Gedimino Lašo, Alevtinos Ščepanovos, Violetos Kasevičienės, Šarūno Šlektavičiaus, Gedimino Stoškaus ir Simono Anikino apeliacinį skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2018 m. liepos 19 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovų Vakario Bernoto, Rimvydo Lauručio, Marijaus Kibildžio, Jono Malinausko, Gedimino Lašo, Alevtinos Ščepanovos, Violetos Kasevičienės, Šarūno Šlektavičiaus, Gedimino Stoškaus ir Simono Anikino ieškinį atsakovams Lietuvos dizainerių sąjungai ir Tautvydui Kalteniui dėl viešojo juridinio asmens neeilinio narių suvažiavimo pripažinimo neteisėtu, sprendimų panaikinimo *ab initio*, įpareigojimo atlikti veiksmus, tretieji asmenys – VĮ Registrų centras, Jūratė Ridikienė, Rimantas Ridikas, Algirdas Jazbutis, Simonas Savickas, Vilius Puronas, Linas Rimkus, Kęstutis Mickevičius ir Jonas Drejeris.

Teismas, išnagrinėjęs bylą,
n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Ieškovai patikslintame ieškinyje prašė teismo pripažinti neteisėtu 2017-03-20 Lietuvos dizainerių sąjungos narių neeilinį suvažiavimą; pripažinti negaliojančiais nuo priėmimo momento (*ab initio*) ir panaikinti Lietuvos dizainerių sąjungos narių 2017-03-20 neeilinio suvažiavimo metu priimtus sprendimus - atšaukti Sąjungos valdybą, kurios nariai T. Kaltenis, J. Malinauskas, A. Jazbutis, R. Bortkūnas, M. Kibildis, V. Bernotas, A. Klimas, R. Laurutis, L. Rimkus; 2 (dvejų) metų kadencijai išrinkti naują valdybą, kurios narius sudaro: T. Kaltenis, A.

Jazbutis, S. Savickas, V. Puronas, L. Rimkus, J. Drejeris; pripažinti negaliojančiais nuo priėmimo momento (*ab initio*) ir panaikinti Lietuvos dizainerių sąjungos 2017-03-20 išrinktos valdybos nutarimą išrinkti Sąjungos pirmininką T. Kaltenį; pripažinti negaliojančiu *ab initio* ir panaikinti 2016-04-26 Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos nutarimą Nr. 16/04-03 surengti Lietuvos dizainerių sąjungos ataskaitinį suvažiavimą 2016-05-07 adresu Jogailos g. 11, Vilnius, pradžia – 11 val. ir patvirtinti suvažiavimo darbotvarkę, įpareigoti pirmininką T. Kaltenį paskelbti apie suvažiavimą įstatų nustatyta tvarka; pripažinti negaliojančiais *ab initio* ir panaikinti 2016-05-07 Lietuvos dizainerių sąjungos narių suvažiavimo metu priimtus sprendimus: patvirtinti kvorumą, patvirtinti darbotvarkę, suvažiavimui pirmininkauti skirti Tautvydą Kaltenį, patvirtinti balsų skaičiavimo komisijos sudėtį, patvirtinti valdybos pirmininko metinę ataskaitą, patvirtinti naujų Įstatų redakciją, įgalioti Tautvydą Kaltenį pasirašyti naujų Įstatų redakciją, ją pateikti notarui bei Juridinių asmenų registrui, patvirtinti metinių finansinių ataskaitų rinkinį, Lietuvos dizainerių sąjungos nariu (vietoje pašalinto Simono Anikino) išrinkti Liną Rimkų, likusiam kadencijos terminui patvirtinti tokią Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos sudėtį: Elena Černova–Širas, Tautvydas Kaltenis, Vilius Puronas, Simonas Savickas, Irtas Žmuida, Linas Rimkus; pripažinti negaliojančiais *ab initio* ir panaikinti 2016-05-17 Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos nutarimus Nr. 1 valdybos posėdžiui pirmininkauti skirtas Tautvydas Kaltenis; sekretoriauti skirtas Simonas Savickas, Nr. 2 pritarti, kad likusiam Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos kadencijos terminui valdybos pirmininko pareigas toliau eis Tautvydas Kaltenis. Įpareigoti atsakovą Tautvydą Kaltenį per 7 dienas nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos Lietuvos dizainerių sąjungos valdybai perduoti visus su Sąjungos veikla, finansine padėtimi susijusius dokumentus, sudarytus sandorius, buhalterinės apskaitos dokumentus.

2. Nurodė, kad ieškovai yra Sąjungos valdybos nariai, išrinkti dar 2005 m. gruodžio mėn. suvažiavime. Šių asmenų įgaliojimai buvo atnaujinti 2017-03-06. Vilniaus apygardos teismas 2017-02-22 nutartimi civilinėje byloje Nr. e2S-267-467/2017 konstatavo, jog notarės Pranės Jaskovaitės 2015-04-23 tvirtinamasis įrašas – notariniai veiksmai buvo neteisėti. Teismas pripažino, kad 2015-04-21 suvažiavime išrinkta ir įregistruota valdyba, kurios nariai buvo T. Kaltenis, Irtas Žmuida, Elena Černova–Šniras, Vilnius Purtonas, Simonas Savickas, buvo registruota neteisėtu pagrindu – notarei neteisėtai patvirtinus sprendimus. Vykdydamas apygardos nutartį, VĮ Registrų centras anuliuo 2015-04-28 įrašus ir atnaujino Sąjungos duomenis, buvusius iki 2015-04-28. Vilniaus apygardos teismas 2017-04-07 nutartimi civilinėje byloje Nr. 2A-106-656/2017 pripažino Lietuvos dizainerių sąjungos pirmininko Tautvydo Kaltenio sprendimą savo iniciatyva sušaukti 2015-04-21 pakartotinį visuotinį Lietuvos dizainerių sąjungos narių susirinkimą neteisėtu ir jame priimtus sprendimus pripažino neteisėtais. Nuo 2015-04-21 pripažinta neteisėtai išrinkta valdyba ir jos pirmininkas T. Kaltenis visą tą laiką veikė, priiminėjo sprendimus, atstovavo sąjungą. Po Vilniaus apygardos teismo 2017-04-07 nutarties tapo galutinai ir neginčijamai pripažintas valdybos sudėties neteisėtumas.

3. 2016-04-26 nutarimu Nr. 16/04-03 neteisėtos sudėties valdyba nutarė surengti Lietuvos dizainerių sąjungos ataskaitinį suvažiavimą 2016-05-07, 11.00 val. Jogailos g. 11, Vilniuje. Įvyko suvažiavimas, kuriame dalyvavo 29 nariai, ir 2017-05-07 protokolu patvirtino minėtus sprendimus. T. Kaltenis Juridinių asmenų registre įregistravo naujos redakcijos Įstatus, naują valdybos narį, kurio įgaliojimai buvo sustabdyti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016-05-26 nutartimi pritaikytomis laikinosiomis apsaugos priemonėmis. Atnaujinsi savo įgaliojimus, Sąjungos valdyba

rinkosi į 2017-03-11, 2017-03-17, 2017-04-08 posėdžius. Nors Įstatų 37 punktas įtvirtina, jog Sąjungos veiklai tarp suvažiavimų vadovauja valdyba, tačiau juose nedalyvavo nei T. Kaltenis, nei A. Jazbutis. Jie skatino dalį narių šaukti neeilinį suvažiavimą, kuriame būtų atšaukta valdyba. 2017-03-10 VI Registrų centro informaciniame leidinyje buvo paskelbtas Sąjungos pirmininko T. Kaltenio viešas pranešimas apie neeilinio narių suvažiavimo šaukimą 2017-03-20 ir jo darbotvarkė. Pranešime nurodyta, kad neeilinis suvažiavimas šaukiamas ne mažiau kaip 1/5 dalies narių 2017-03-06 reikalavimu. Valdyba 2017-03-11 posėdžio metu patvirtino 147 sąjungos narių sąrašą, taigi, neeilinį suvažiavimą galėjo šaukti ne mažiau kaip 29 sąjungos nariai. Paties 2017-03-06 reikalavimo turinys nežinomas.

4. Ginčijamame suvažiavime dalyvavo vos 13 narių, nors kvorumui reikėjo ne mažiau kaip 73 narių dalyvavimo. Net ir pripažinus balsavimo raštu biuletenius tinkamais, 2017-03-20 suvažiavimo metu kvorumo nebuvo, laikomi dalyvavusiais vos 37 Sąjungos nariai. 2017-03-17 vykusio valdybos posėdžio metu T. Kaltenis buvo pašalintas iš Sąjungos narių už grubius įstatų pažeidimus. Nors Įstatų 38 p. numatyta, jog valdyba renkama 4 metams, ginčijamo suvažiavimo metu nauji valdybos nariai dėl neaiškių priežasčių buvo išrinkti tik 2 metų kadencijai. 2017-03-20 suvažiavimo metu pakartotinai valdybos nariu išrinktas Linas Rimkus, kuris buvo išrinktas dar 2016-05-07 suvažiavime, tačiau jo kaip valdybos nario įgaliojimai sustabdyti 2016-05-26 Vilniaus apygardos teismo nutartimi byloje Nr. e2-802-934/2016.

5. Atsakovas Lietuvos dizainerių sąjunga atsiliepime į ieškinį su ieškovų reikalavimais nesutiko. Nurodė, kad nuo 2017-03-06 Juridinių asmenų registre buvo įregistruota Sąjungos valdyba, susidedanti iš 9 narių, nors šiuo metu galiojančių Sąjungos įstatų, patvirtintų 2016-05-07, 36 p. numato, jog sąjungą sudaro 6 nariai. Kadangi sąjungos veikla paralyžuota, 1/5 dalis sąjungos narių paprašė inicijuoti neeilinį sąjungos suvažiavimą tam, kad būtų išspręsta ši problema. 2017-03-20 buvo sušauktas neeilinis sąjungos suvažiavimas ir jo metu priimti sprendimai: atšaukti sąjungos valdybą, išrinkti tokios sudėties sąjungos valdybą - T. Kaltenis, V. Purnas, A. Jazbutis, S. Savickas, L. Rimkus, J. Drejeris. 2017-04-21 įvyko pakartotinis sąjungos narių suvažiavimas ir jo metu priimti tie patys sprendimai. 2017-03-06, kai sąjungos nariai pareikalavo sušaukti suvažiavimą, sąjungoje buvo 63 nariai, todėl 1/5 sudarė 13 narių. Tuo tarpu sušaukti suvažiavimą pareikalavo 24 nariai, taigi, suvažiavimas privalėjo būti sušauktas. Kai buvo inicijuotas minėtas suvažiavimas, nebuvo duomenų, jog ieškovų minima valdyba būtų inicijavusi suvažiavimą. 2017-03-04, kai vyko ieškovų nurodomos valdybos posėdis, Juridinių asmenų registre buvo nurodyta kitos sudėties valdyba. 2017-03-06 reikalavimus pasirašiusi sąjungos narių grupė nepažeidė jokių valdybos nutarimų, nes valdybos nutarimai, susiję su eilinio suvažiavimo šaukimu, buvo priimti daug vėliau. Susirinkimas buvo sušauktas pagal įstatų 31 punkto reikalavimus, t.y. paskelbiant viešai Juridinių asmenų registro viešų pranešimų elektroninėje sistemoje. Vilniaus miesto apylinkės teismas laikinąsias apsaugos priemones siejo su konkrečiu sąjungos suvažiavimo sprendimu, o ne paties Lino Rimkaus asmenybe. Ieškovai pareiškė reikalavimus pripažinti negaliojančiais 2016-04-26 ir 2016-05-17 valdybos nutarimus bei 2016-05-07 suvažiavimo sprendimus praleidę ieškinio senaties terminą, todėl šie reikalavimai turėtų būti atmesti.

6. Atsakovas Tautvydas Kaltenis atsiliepime į ieškinį su ieškovų reikalavimais nesutiko. Nurodė, kad jam nežinoma apie ginčijamo sprendimo priėmimą, jis nebuvo kvieštas į 2017-03-20 valdybos posėdį, todėl jis neturėtų būti

atsakovu šioje byloje. Jam jokių teisinių padarinių šios bylos nagrinėjimas nesukels, nes įgaliojimai pagal Juridinių asmenų registro išrašo duomenis įregistruoti 2005-12-03 sprendimo pagrindu.

7. Trečiasis asmuo VĮ Registrų centras atsiliepime į ieškinį prašė jį spręsti teismo pagal vidinį įsitikinimą. Nurodė, kad, vykdydamas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2015-07-08 nutartį civilinėje byloje Nr. 2-25218-595/2015 ir Vilniaus apygardos teismo 2017-02-22 nutartį civilinėje byloje Nr. e2S-267-467/2017, 2017-03-06 išregistravo 2015-04-28 įregistruotų valdybos narių duomenis, kurių tikrumą patvirtinantis Vilniaus m. 33-ojo notarų biuro notarės Pranės Jaskovikaitės notarinis įrašas šiomis teismo nutartimis buvo panaikintas, ir atstatė iki minėtų pakeitimų buvusius, t.y. 2005-12-16 registruotų valdybos narių duomenis. Juridinių asmenų registre 2005-12-16 buvo įregistruoti 9 Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos narių duomenys, kas atitiko tuomet galiojusį, 2005-12-16 registre įregistruotų, įstatų 6.1.1.p. nustatytą valdybos narių skaičių. Šiuo metu galiojančių 2016-05-16 įregistruotų įstatų 38 p. nurodyta, kad valdybą sudaro 6 nariai. Vadovaujantis Sąjungos įstatų 26.8 p., valdybos pirmininką iš pareigų atleidžia asociacijos narių suvažiavimas, tačiau dokumentas, patvirtinantis valdybos pirmininko atšaukimą, registro tvarkytojui nepateiktas. Registro tvarkytojas iš prieštaringų duomenų negali nustatyti neeilinį suvažiavimą šaukiančių narių skaičiaus.

8. Trečiasis asmuo Jonas Drejeris atsiliepime į ieškinį su ieškovu reikalavimais nesutiko, prašė juos atmesti. Nurodė, kad ieškovų ginčijami sąjungos organų sprendimai niekada nebuvo priimti. 2017-03-20 suvažiavime nauja valdyba buvo išrinkta ne 2 metų, bet 4 metų kadencijos terminui, kaip tai numato Įstatų 38 p. Jam nėra žinoma, kad 2017-03-20 suvažiavime išrinkta valdyba kada nors posėdžiavo. Kol 2017-03-20 suvažiavimo metu išrinkta valdyba nebuvo įregistruota, tol ji negalėjo priimti ir nepriėmė jokių sprendimų. Atitinkamai nebuvo priimtas ir ieškovų ginčijamas 2017-03-20 suvažiavimo nutarimas sąjungos pirmininku išrinkti T. Kaltenį. Nuo 2017-03-06 Juridinių asmenų registre buvo įregistruota tokia sąjungos valdyba, kurios sudėtis neatitiko įstatų reikalavimų. Nors galiojančių įstatų 38 p. nustato, jog sąjungos valdybą sudaro 6 nariai, tačiau nuo 2017-03-06 Juridinių asmenų registre įregistruotą valdybą sudaro 9 asmenys. Kadangi VĮ Registrų centras nurodė, kad tokia valdyba veikti negali, tai sąjungos narių grupė, siekdama, kad sąjungos veikla nebūtų sustabdyta, inicijavo neeilinį suvažiavimą, kuriame būtų išrinkta teisėtos sudėties valdyba. Daugiau jokių sprendimų 2017-03-20 suvažiavimo metu nebuvo priimta, taigi, vienintelis jo tikslas – užtikrinti tinkamą sąjungos veiklą. 2017-03-06, kai buvo pareikalauta šaukti suvažiavimą, sąjungoje buvo 63, o ne 145 nariai. 2017-03-11 ir 2017-03-17 valdybos posėdžiuose nutarimus priėmė įstatų reikalavimų neatitinkanti valdyba.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

9. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2018 m. liepos 19 d. sprendimu ieškinį atmetė.

10. Teismas nustatė, kad pagal Lietuvos dizainerių sąjungos įstatų, įregistruotų 2016-05-16 Juridinių asmenų registre, 29 punktą neeilinis suvažiavimas turi būti sušauktas, jei to reikalauja ne mažiau kaip 1/5 sąjungos narių, valdyba jos priimtu sprendimu arba sąjungos prezidentas. Nagrinėjamu atveju sušaukti neeilinį

sąjungos suvažiavimą pareikalavo 24 nariai. Sąjungos valdybos 2017-02-09 nutarimas, kuriuo patvirtintas 63 narių sąrašas, nėra nuginkčytas ir yra galiojantis, todėl teismas sutiko su atsakovų ir trečiųjų asmenų argumentais, jog šiuo nutarimu turėtų būti vadovaujama nustatant ginčo suvažiavimo (2017-03-20) sušaukimui reikalingą narių skaičių. Kadangi suvažiavimas buvo šaukiamas 2017-03-06 dalies narių reikalavimu, todėl nėra pagrindo vadovautis vėlesniais, t. y. 2017-03-11 ir 2017-03-17 valdybos nutarimais nustatyti narių skaičiumi. Teismas pažymėjo, kad šiuo metu oficialiame LDiS tinklapyje www.ldis.eu nurodytas 64 narių sąrašas, todėl padarė išvadą, kad 2017-03-06 reikalavimus pasirašiusi sąjungos narių grupė nepažeidė valdybos nutarimų, nes valdybos nutarimai, susiję su eilinio suvažiavimo šaukimu, buvo priimti vėliau.

11. Teismas laikė, kad byloje esantys duomenys patvirtina, jog suvažiavimas buvo sušauktas pagal įstatų 31 punkto reikalavimus, t.y. paskelbiant viešai Juridinių asmenų registro viešų pranešimų elektroninėje sistemoje ne vėliau kaip likus 10 dienų iki suvažiavimo dienos, nurodant suvažiavimo vietą, laiką ir darbotvarkę - apie 2017-03-20 suvažiavimą, kuris prasidėjo 16 val., buvo paskelbta 2017-03-10 ryte, taigi, iki suvažiavimo buvo likę 10 dienų ir terminas nebuvo pažeistas.

12. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016-05-26 nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-802-934/2016 pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės buvo susietos su ieškinio reikalavimų užtikrinimu konkrečioje byloje, todėl, šią bylą išnagrinėjus ir įsiteisėjus teismo sprendimui, jos nebegalioja. Dėl to pirmosios instancijos teismas sutiko su atsakovų atsikirtimu, kad Vilniaus miesto apylinkės teismas laikinąsias apsaugos priemones siejo su konkrečiu sąjungos suvažiavimo sprendimu, o ne paties Lino Rimkaus asmeniu, taigi, ieškovai nepagrįstai teigia, jog Linas Rimkus negalėjo būti 2017-03-20 suvažiavimo metu valdybos nariu išrinktas pakartotinai.

13. Atsižvelgdamas į byloje nustatytas aplinkybes, teismas padarė išvadą, kad ieškovų reikalavimai yra nepagrįsti, todėl atmetė. Teismas pažymėjo, kad nei viena iš ieškovų patikslintame ieškinyje nurodytų aplinkybių nebuvo nustatinėjama byloje, kurioje nagrinėtas tam tikrų sąjungos organų 2015 m. priimtų sprendimų teisėtumo klausimas. Dėl šios priežasties ieškovų teiginius, jog jie ieškinį galėjo pareikšti tik Vilniaus apygardos teismui 2017-04-07 nutartimi galutinai pripažinus 2015 metų sprendimus neteisėtais, pirmosios instancijos teismas atmetė.

14. Teismas sutiko su trečiųjų asmenų argumentais, kad, nagrinėjant bylą dėl sąjungos organų 2015 metų priimtų sprendimų teisėtumo, sąjungai nebuvo uždrausta šaukti suvažiavimus ar neleista jų metu nariams priimti sprendimų. Priešingai, tiek pagal Įstatų 29 punktą, tiek pagal Lietuvos Respublikos asociacijų įstatymo 8 str. 1 d. 5 p. Sąjungos suvažiavimai privalo būti šaukiami kasmet. Dėl šios priežasties tai, kad 2016 m. sąjunga sušaukė suvažiavimą, savaime negali būti laikoma neteisėta. Be to, Sąjunga kiekvieno suvažiavimo metu turi vadovautis ankstesniais savo sprendimais. Kadangi 2016-05-07 suvažiavimo metu 2015 m. priimti sprendimai nebuvo nuginkčyti, todėl šiais sprendimais buvo vadovautasi pagrįstai.

15. Teismas sprendė, kad ieškovų nurodyta aplinkybė, jog buvo sprendžiamas kilęs ginčas tarp šalių ir, tik priėmus Vilniaus apygardos teismui galutinį sprendimą, jie galėjo kreiptis su patikslinto ieškinio reikalavimais į teismą, nepripažintina svarbia ar sudarančia pagrindą atnaujinti praleistą trijų mėnesių ieškinio senaties terminą. Iš patikslinto ieškinio reikalavimų akivaizdu, kad ieškovai

2016 m. priimtų sprendimų neteisėtumą sieja ne tik su tuo, jog teismai pripažino neteisėtais 2015 metais priimtus sprendimus, bet ir kitomis aplinkybėmis, apie kurias privalėjo žinoti anksčiau negu buvo išnagrinėta byla dėl 2015 m. sprendimų teisėtumo.

16. Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju ieškovai ieškinio senaties terminą kreiptis į teismą su patikslinto ieškinio reikalavimais pripažinti negaliojančiais 2016-04-26 ir 2016-05-17 valdybos nutarimus bei 2016-05-07 suvažiavimo sprendimus praleido be svarbių priežasčių, todėl ieškinio senaties termino pabaiga yra pagrindas atmesti ieškovų ieškinį likusioje dalyje.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepiamo į jį argumentai

17. Apeliaciniu skundu ieškovai prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2018 m. liepos 19 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą — ieškinį patenkinti bei priteisti bylinėjimosi išlaidas. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

17.1. Teismas, nusprenddamas, kad 2017-03-20 neeilinis Sąjungos narių suvažiavimas sušauktas teisėtai, nepažeidžiant Įstatų nuostatų, ir jame priimti sprendimai laikytini teisėtais, iš esmės pažeidė įrodymų tyrimo ir vertinimo taisykles, CK 2.82 str. 4 dalies nuostatas, netinkamai aiškino Įstatų (2016 m. redakcijos) nuostatas. Teismas turėjo įvertinti, ar 2017-03-06 Sąjungos narių reikalavimai pareikšti Įstatų nustatyta tvarka, terminais. Tiek reikalavimus sušaukti neeilinį suvažiavimą, tiek ir patį neeilinį suvažiavimą ir jame priimtus sprendimus teismas turėjo įvertinti teisingumo, sąžiningumo principų kontekste, tačiau to nepadarė. Teismas neturėjo jokio pagrindo išvadai, kad 2017-03-06 narių reikalavimų ir 2017-03-10 viešo paskelbimo metu, o juo labiau 2017-03-20 neeilinio suvažiavimo metu Sąjungą sudarė tik 63 nariai, kurių sąrašą dar 2017-02-09 tariamai patvirtino tuo metu veikusi valdyba.

17.2. Teismas nepagrįstai nusprendė, kad 2017-03-20 neeilinis suvažiavimas vyko nepažeidžiant Įstatuose nustatyto 10 dienų termino. Teismas nenustatinėjo, kada konkrečiai 2017-03-06 reikalavimai Lietuvos dizainerių sąjungai ir koku būdu buvo įteikti, ar T. Kaltenis, veikdamas minėtų reikalavimų pagrindu, 2017-03-10 viešojo paskelbimo dieną jau turėjo ne mažiau kaip 1/5 dalies narių reikalavimus. Šiais argumentais ieškovai savo procesiniuose dokumentuose ir bylos nagrinėjimo iš esmės metu rėmėsi, todėl teismas privalėjo juos įvertinti ir dėl jų pasisakyti. Teismas turėjo įvertinti trečiojo asmens A. Jazbučio parodymus ir M. Taurinskienei siųstą laišką. Byloje nėra pateikta jokių įrodymų, kad 2017-03-10 viešas pranešimas paskelbtas 2017-03-10 ryte. Vadovaujantis CK 1.118 str., 1.122 str. 1 d., neeilinis suvažiavimas galėjo vykti ne anksčiau kaip kovo mėn. 21 d.

17.3. Įstatus aiškinant sistemiškai, vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais, Sąjungos narių grupės reikalavimai turėjo būti svarstomi valdyboje ir dėl to priimtas valdybos sprendimas, tačiau tokio nėra.

17.4. Pirmos instancijos teismas, įvertindamas 2017-03-20 neeilinio suvažiavimo sušaukimo tvarką, sušaukto suvažiavimo teisėtumą, visiškai nepasisakė dėl 2017-03-20 neeiliniame suvažiavime priimtų sprendimų teisėtumo. Teismas turėjo pagrindą visus 2017-03-20 neeilinio suvažiavimo metu priimtus sprendimus pripažinti negaliojančiais *ab initio*, kadangi juos priimant buvo pažeista Įstatymo 8 str. 4 d. ir 7 dalies nuostatos, Įstatų 27 p. Naujausias valdybos sprendimas dėl narių sąrašo buvo priimtas 2017-03-17, todėl, tvirtinant kvorumą ir priimant sprendimus, 2017-03-20 neeilinis suvažiavimas privalėjo vadovautis šiuo narių sąrašu.

17.5. Sprendimas dėl T. Kaltenio išrinkimo į Sąjungos valdybos narius yra neteisėtas, kadangi priimtas nepaisant 2017-03-17 valdybos sprendimo dėl T. Kaltenio pašalinimo iš Sąjungos narių. Byloje pateikti nenuginčyti rašytiniai įrodymai, 2017-03-17 vykusio valdybos posėdžio metu T. Kaltenis buvo pašalintas iš Sąjungos narių už grubius Įstatų pažeidimus. Pirmos instancijos teismas dėl to visiškai nepasisakė, nepagrįstai ignoravo valdybos priimtus sprendimus, nors byla buvo sustabdyta dėl kitos T. Kaltenio inicijuotos bylos, kurioje buvo ginčijami 2017-03-11, 2017-03-17 ir 2017-04-08 valdybos nutarimai. 2018-03-07 nutartimi Vilniaus miesto apylinkės teismas kitoje civilinėje byloje Nr. e2-3635-863/2018 ieškovo T. Kaltenio ieškinį dėl minėtų valdybos sprendimų paliko nenagrinėtą, dėl ko šioje byloje pateikti valdybos nutarimai laikytini galiojančiais, teisėtais ir jais teismas privalėjo remtis, juos įvertinti reiškiamų reikalavimų kontekste, tačiau to nepadarė.

17.6. Pirmosios instancijos teismas nekreipė dėmesio į Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016 m. gegužės 26 d. nutartį civilinėje byloje Nr. e2-802-934/2016, kuria buvo pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės – sustabdyti Lino Rimkaus, kaip valdybos nario, įgaliojimai. Nesulaukus galutinio teismo sprendimo šioje byloje, 2017-03-20 neeiliniu suvažiavimu buvo siekiama nesąžiningų tikslų, būsimo teismo sprendimo vykdymo apsunkinimo, kas ir buvo padaryta.

17.7. 2017-03-20 neeilinio suvažiavimo metu buvo atšaukta valdyba, kurios įgaliojimai atnaujinti 2017-03-06 įrašais viešajame registre, todėl tokios valdybos narių dalyvavimas ir pasisakymas suvažiavime turėjo būti užtikrintas. Pirmos instancijos teismas neeilinio suvažiavimo metu priimtų sprendimų teisėtumo nevertino protingumo ir sąžiningumo principų kontekste.

17.8. Dėl ieškinio senaties termino – apeliantai, tik sužinoję apie ginčijamus sprendimus, kurių interesais ir prašymu veikė vienintelis toje byloje ieškovas Simonas Anikinas, pateikė teismui prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir jos buvo pritaikytos. Vykstant teisminiam ginčui, teismui užtikrinus *status quo*, nebuvo protinga ir ekonomiškai reikšti naujus ieškinius arba tikslinti esamą, kadangi bylos nagrinėjimas ir taip buvo užsitęsęs. Tik po to, kai 2017-04-07 nutartimi Vilniaus apygardos teismas galutinai pripažino, kad 2015-04-21 suvažiavimas buvo neteisėtas ir jame neteisėtai išrinkta valdyba, kuri teismo ginčo laikotarpiu (nuo 2015-04-28 iki 2017-03-06) neteisėtai veikė, ieškovams tapo galutinai žinoma ir atsirado pagrindas ginčyti tos valdybos priimtus sprendimus.

17.9. Ieškovų nuomone, išdėstytos aplinkybės (tarp šalių vykstantis teisminis ginčas, byloje pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės ir pan., akivaizdžiai nesąžiningi tuo metu veikusios valdybos, kurios pirmininkas T. Kaltenis, veiksmai) pirmos instancijos teismui turėjo būti pakankamos pripažinti, kad ieškovai 3 mėn. ieškinio senaties terminą šios dalies reikalavimams praleido dėl svarbių ir objektyvių priežasčių. Svarbu ir tai, kad Sąjungos veikla yra susijusi su viešuoju interesu.

17.10. Ieškovų teigimu, Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos, veikusios ir registruotos laikotarpiu nuo 2015-04-28 iki 2016-03-06 nutarimas Nr. 16/04-03 surengti Lietuvos dizainerių sąjungos ataskaitinį suvažiavimą 2016-05-07 adresu Jogailos g. 11, Vilnius, Pradžia – 11 val. ir patvirtinti suvažiavimo darbotvarkę yra neteisėtas, kadangi įsiteisėjusiu teismo sprendimu kitoje byloje pripažinta, kad valdyba buvo išrinkta neteisėtai. Todėl 2016-04-26 nutarimas turi būti pripažintas neteisėtu. Be to, šis sprendimas neatitiko ir teisingumo bei sąžiningumo principų. 2016-05-07 Sąjungos suvažiavimas turi būti pripažintas neteisėtu ir panaikinti jame priimti sprendimai, kadangi suvažiavimas sušauktas ir vyko pažeidžiant tuo metu

galiojusius steigimo dokumentus, teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principus.

17.11. Ieškovo nuomone, 2016-05-17 Sąjungos valdybos nutarimai Nr. 1. (dėl darbotvarkės patvirtinimo, pirmininko ir sekretoriaus), Nr. 2. (dėl valdybos pirmininko tvirtinimo), turi būti pripažinti neteisėtais ir panaikinti *ab initio*, kadangi juos priėmė neteisėtos sudėties valdyba (S. Anikinas neatšauktas, L. Rimkaus įgaliojimai dar nebuvo registruoti) bei dėl to, kad buvo iš naujo išrinktas valdybos pirmininkas T. Kaltenis, nors jo suvažiavimas neatšaukė, valdybos sudėtis iš esmės nepasikeitė, todėl tokios būtinybės ir pagrindų objektyviai nebuvo.

17.12. Patikslintu ieškiniu ieškovai savarankišku reikalavimu, prašė teismo įpareigoti atsakovą Tautvydą Kaltenį Lietuvos dizainerių sąjungos valdybai perduoti visus su Sąjungos veikla, finansine padėtimi susijusius dokumentus, sudarytus sandorius, buhalterinės apskaitos dokumentus. Šis reikalavimas pirmos instancijos teismo iš viso nebuvo įvertintas ir skundžiamame sprendime nieko dėl jo nepasisakyta. Tai yra vienas iš CPK 329 str. 2 dalies 7 punkte įtvirtintų absoliučių teismo sprendimo negaliojimo pagrindų.

18. Atsakovai atsiliepime su apeliaciniu skundu nesutinka, prašo: 1) nustatyti apeliacinio skundo trūkumus ir įpareigoti visus ieškovus sumokėti trūkstamą žyminio mokesčio dalį; 2) Vilniaus miesto apylinkės teismo 2018 m. liepos 19 d. sprendimą palikti nepakeistą; 3) priteisti bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepimo argumentai:

18.1. 2017 m. kovo 6 d. VĮ Registrų centre įregistruotas valdybos narių skaičius neatitinka galiojančių Sąjungos įstatų 38 punkto ir jau vien dėl to bet koks valdybos narių susirinkimo sprendimas negali būti pripažintas teisėtu ir galiojančiu, atskirai vertinami valdybos vardu priimti sprendimai vis tiek yra neteisėti ir todėl negaliojantys. Tokią poziciją palaiko ir VĮ Registrų centras, faktiškai atsisakęs registruoti „valdybos“ sprendimus. Tokią pat teisingą išvadą priėjo ir pirmos instancijos teismas, atmetęs ieškovo reikalavimus.

18.2. Ieškovai savo reikalavimą pripažinti 2017 m. kovo 20 d. Sąjungos suvažiavimą neteisėtu grindžia tik savo spėjimu, kad Sąjungą gali sudaryti ne 63 nariai, o daugiau, dėl to daro išvadą, kad suvažiavimo kvorumas turėtų būti kitoks.

18.3. Teismas pagrįstai nesuabejojo, kad 2017 m. kovo 6 d. Sąjunga buvo gavusi 1/5 narių reikalavimus, ką patvirtina į bylą pateikti rašytiniai narių reikalavimai su datomis. Ieškovo pageidavimas, kad 1/5 Sąjungos narių neeilinio suvažiavimo reikalavimą papildomai tvirtintų Sąjungos valdyba, įstatuose nenumatytas ir būtų visiškai nelogiškas.

18.4. Atsakovai nesutinka, kad neeilinis Sąjungos suvažiavimas įvyko pažeidžiant įstatuose nustatytą 10 dienų terminą. Apie 2017-03-20 suvažiavimą, kuris prasidėjo 16 val., buvo paskelbta 2017-03-10 ryte, taigi iki suvažiavimo buvo likę 10 dienų, todėl šis terminas nebuvo pažeistas.

18.5. T. Kaltenis kasmet moka narystės mokesčius, aktyviai dalyvauja Sąjungos veikloje ir VĮ Registrų centras duomenimis tiek 2017 m. kovo 20 d., tiek apeliacinio skundo ir šio atsiliepimo dieną yra ir Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos narys bei valdybos pirmininkas. Įrodymų, prieštaraujančių šiems teiginiams ir galinčių pagrįsti ieškovo insinuacijas, pastarieji nepateikė. Teismas aiškiai ir suprantamai išdėstė situaciją su Lino Rimkaus išrinkimu, ir todėl sutiktina su teismo sprendimu, kad ieškovai nepagrįstai teigia, jog Linas Rimkus negalėjo būti 2017-03-20 suvažiavimo metu valdybos nariu išrinktas pakartotinai.

18.6. Visiškai niekuo nepagrįstas reikalavimas laikyti privalomu

suvažiavime dalyvauti atšauktai valdybai. Visų pirma, „valdyba“ veikė neteisėtai, jos sudėtis neatitiko įstatų ir ji neturėjo įgaliojimų veikti, kuriuos suteikia tik narių Suvažiavimas. Visų antra, „valdybos“ nariai visa savo veiksmų visuma prieštaravo Sąjungos veiklai, jos siekiams, tikslams. Kvietimas dalyvauti (pasisakyti) suvažiavime valdybos narius, kurie jau geras dešimtmetis kaip nedalyvauja Sąjungos veikloje, yra neprotingas, netikslingas ir neetiškas.

18.7. Senaties termino atnaujinimui pagrindo visiškai jokio nėra, nieko naujo ieškovai nepasiūlo ir savo apeliaciniame skunde. Reikalavimas įpareigoti T. Kaltenį perduoti „valdybai“ Sąjungos veiklos ir finansinius dokumentus yra išvestinis iš kitų byloje nagrinėjamų reikalavimų. Šis reikalavimas suformuluotas dirbtinai tik tam, kad T. Kaltenį būtų galima byloje formaliai įtraukti atsakovu. Kaip jau ne kartą minėta, šiuo metu Juridinių asmenų registre registruota valdyba veikia neteisėtai, todėl T. Kaltenis neturi jokio teisinio pagrindo perduoti dokumentus. Perduodamas pažeistų CK 2.87 straipsnyje nustatytas pareigas. Be to, ieškovai V. Bernotas, R. Laurutis, M. Kibildis, J. Malinauskas, G. Lašas, V. Kasevičienė, Š. Šlektavičius ir S. Anikinas nėra Sąjungos narių sąrašė, todėl negali būti laikomi tinkamais ieškovais šioje civilinėje byloje. Jie, be kita ko, yra sumokėję per mažą žyminį mokestį už apeliacinį skundą.

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

19. Apeliacinio proceso paskirtis, laikantis CPK 320 straipsnyje įtvirtintų bylos nagrinėjimo ribų, patikrinti pirmosios instancijos teismo procesinį sprendimą jo teisėtumo ir pagrįstumo aspektu. Tai atliekama nagrinėjant tiek faktinę, tiek teisinę bylos puses, t. y., tiriant byloje surinktus įrodymus, patikrinama, ar pirmosios instancijos teismas teisingai nustatė faktines bylos aplinkybes ir ar teisingai nustatytoms faktinėms aplinkybėms taikė materialiosios teisės normas. Neatsižvelgdamas į apeliacinio skundo ribas, apeliacinės instancijos teismas taip pat patikrina, ar nėra CPK 329 straipsnyje nurodytų absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų.

20. Pagal rašytinius bylos duomenis nustatyta, kad VĮ Registrų centras, vykdydamas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2015-07-08 nutartį civilinėje byloje Nr. 2-25218-595/2015 ir Vilniaus apygardos teismo 2017-02-22 nutartį civilinėje byloje Nr. e2S-267-467/2017, 2017-03-06 išregistravo 2015-04-28 įregistruotų valdybos narių duomenis, kurių tikrumą patvirtinantis Vilniaus m. 33-ojo notarų biuro notarės Pranės Jaskovikaitės notarinis įrašas šiomis teismų nutartimis buvo panaikintas ir atstatė iki minėtų pakeitimų buvusius, t.y. 2005-12-16 registruotų valdybos narių duomenis. Juridinių asmenų registre 2005-12-16 buvo įregistruoti 9 Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos narių duomenys, kas atitiko tuomet galiojusią, 2005-12-16 registre įregistruotą, įstatų 6.1.1.p. nustatytą valdybos narių skaičių. Pagal šiuo metu galiojančių 2016-05-16 įregistruotų įstatų 38 p. valdybą sudaro 6 nariai.

21. Bylos duomenys tvirtina, kad 1/5 dalis Sąjungos narių paprašė inicijuoti neeilinį sąjungos suvažiavimą. 2017-03-10 VĮ Registrų centro informaciniame leidinyje buvo paskelbtas Sąjungos pirmininko T. Kaltenio viešas pranešimas apie neeilinio narių suvažiavimo šaukimą 2017-03-20 ir jo darbotvarkė. Pranešime nurodyta, jog neeilinis suvažiavimas šaukiamas ne mažiau kaip 1/5 dalies narių 2017-03-06 reikalavimu. 2017-03-20 sušauktame neeiliniame sąjungos suvažiavime priimti sprendimai: atšaukti sąjungos valdybą, išrinkti tokios sudėties

sąjungos valdybą: T. Kaltenis, V. Puronas, A. Jazbutis, S. Savickas, L. Rimkus, J. Drejeris. Ieškovai prašė teismo pripažinti neteisėtu 2017-03-20 Lietuvos dizainerių sąjungos narių neeilinį suvažiavimą bei jame priimtus sprendimus, nurodydami, kad valdyba 2017-03-11 posėdžio metu patvirtino 147 sąjungos narių sąrašą, taigi, neeilinį suvažiavimą galėjo šaukti ne mažiau kaip 29 sąjungos nariai. Tuo tarpu ginčijamame suvažiavime dalyvavo vos 13 narių, nors kvorumui reikėjo ne mažiau kaip 73 narių dalyvavimo. Net ir pripažinus balsavimo raštu biuletenius tinkamais, 2017-03-20 suvažiavimo metu kvorumo nebuvo, nes laikomi dalyvavusiais vos 37 Sąjungos nariai. Teisėjų kolegija su tokiu apeliančių vertinimu nesutinka.

22. Pirmosios instancijos teismas pagal byloje surinktus duomenis pagrįstai nustatė, kad reikalavimų sušaukti neeilinį suvažiavimą pateikimo dieną (2017-03-06) Sąjungą sudarė 63 nariai, nes toks yra nenuginčytas Sąjungos valdybos 2017 m. vasario 9 d. sprendimas, o neeilinis suvažiavimas turėjo būti rengiamas būtent pagal 2017 m. vasario 9 d. valdybos sprendimų duomenis. Visi kiti teiginiai apie kitokią Sąjungos narių skaičių yra nepagrįsti, nes byloje nėra duomenų, kad valdyba (ieškovų pripažįstama teisėta) būtų priėmusi 82 naujus narius, išlaikant stojimo procedūras, numatytas Sąjungos įstatuose. Taigi, remtis apeliančių teiginiais nėra pagrindo.

23. Apeliantai taip pat teigia, kad pirmosios instancijos teismas turėjo suabejoti, ar tikrai 2017 m. kovo 6 d. Sąjunga buvo gavusi 1/5 narių reikalavimus. Tačiau į bylą pateikti rašytiniai narių reikalavimai yra su datomis, todėl teismas neturėjo ir negalėjo abejoti šio fakto teisingumu. Priešingai, apeliantai reiškia niekuo nepagrįstas abejones, nepateikdami jas patvirtinančių objektyvių įrodymų. 2017 m. kovo 6 d. dalies Sąjungos narių reikalavimų teisėtumu nesudaro pagrindo abejoti apeliančių nurodomas Sąjungos narės M. Taurinskienės laiškas, nes, kaip tvirtina bylos duomenys, M. Taurinskienės reikalavimo sušaukti neeilinį suvažiavimą Sąjunga neturėjo, juo nesinaudojo ir neiškaiavo. Taigi, šis įrodymas nepagrindžia apeliančių teiginių.

24. Apeliantai taip pat nepagrįstai laikosi pozicijos, kad 1/5 Sąjungos narių neeilinio suvažiavimo reikalavimą papildomai turėjo tvirtinti Sąjungos valdyba, nes Sąjungos įstatuose toks mechanizmas nenumatytas. Be to, toks reikalavimas būtų nelogiškas, neatitiktų teisingumo ir protingumo kriterijų, nes galėtų susidaryti situacija (o nagrinėjamu atveju ji beveik tokia ir buvo), kad 1/5 Sąjungos narių dalis, siekdama atšaukti neteisėtai veikiančią valdybą, turėtų dar gauti jos sutikimą.

25. Teisėjų kolegijos vertinimu, apeliantai taip pat nepagrįstai nurodo, kad neeilinis Sąjungos suvažiavimas įvyko pažeidžiant įstatuose nustatytą 10 dienų terminą. Šiuo atveju sutiktina su pirmosios instancijos teismo išvada, kuri patvirtinta į bylą pateiktais objektyviais įrodymais, kad apie 2017-03-20 suvažiavimą, kuris prasidėjo 16 val., buvo paskelbta 2017-03-10 ryte, taigi, iki suvažiavimo buvo likę 10 dienų, todėl nurodytas 10 dienų terminas nebuvo pažeistas.

26. Ieškovai apeliaciniame skunde dėsto nemažai argumentų ir motyvų dėl T. Kaltenio dalyvavimo suvažiavime ir išrinkimo į valdymo organus teisėtumo, tačiau iš esmės visi šie argumentai yra tik subjektyvi pačių apeliančių nuomonė ir vertinimas. Kaip tvirtina bylos duomenys, T. Kaltenis tiek 2017 m. kovo 20 d., tiek apeliacinio skundo padavimo dieną yra Lietuvos dizainerių sąjungos valdybos narys, jos pirmininkas. Priešingų įrodymų ieškovai nepateikė. Pirmosios instancijos teismas pakankamai aiškiai ir suprantamai išdėstė savo poziciją šiuo klausimu, o taip pat aptarė situaciją su Lino Rimkaus išrinkimu ir teisėjų kolegija

sutinka su teismo sprendimo motyvais.

27. Pažymėtina, kad dalį ieškinio reikalavimų pirmosios instancijos teismas atmetė, pritaikęs ieškinio senatį, kadangi ieškovų nurodytų termino praleidimo priežasčių nepripažino svarbiomis. Nors ieškovai apeliaciniame skunde ir prašo atnaujinti senaties terminą, tačiau aplinkybių, kurios nebūtų išnagrinėtos ir įvertintos pirmosios instancijos teismo, nenurodo ir jų konstatuoti nėra pagrindo. Ieškinio senaties klausimas skundžiamame sprendime yra pakankamai išnagrinėtas, teisingai įvertinti su tuo susiję įrodymai ir padarytos pagrįstos bei teisingos išvados. Priešingai, apeliantai iš esmės neneigia, kad ieškinio senaties terminas iš esmės buvo praleistas sąmoningai, laukiant priimamų sprendimų tarp tų pačių šalių vykstančiuose teisminiuose ginčiuose. Taigi, ieškovai patys pasirinko savo tariamai pažeistų teisių ir interesų gynimo būdą, todėl atnaujinti praleistą ieškinio senaties terminą nėra nei objektyvaus, nei pakankamo pagrindo.

28. Pažymėtina, kad pagal CK 2.82 straipsnio 4 dalį juridinių asmenų organų sprendimai gali būti teismo tvarka pripažinti negaliojančiais, jeigu jie prieštarauja imperatyvioms įstatymo normoms, juridinio asmens steigimo dokumentams arba protingumo ar sąžiningumo principams. Tiek pirmosios instancijos teismas, tiek teisėjų kolegija, įvertinusi bylos medžiagą ir apeliacinio skundo argumentus, nenustatė, kad ginčijami Lietuvos dizainerių sąjungos organų sprendimai prieštarautų imperatyviosioms įstatymų normoms, juridinio asmens steigimo dokumentams arba protingumo ar sąžiningumo principams (CK 2.82 str. 4 d.).

29. Dėl apelianų reikalavimo įpareigoti atsakovą T. Kaltenį perduoti valdybai Sąjungos veiklos ir finansinius dokumentus, pasisakytina, kad pirmosios instancijos teismas, kaip matyti iš skundžiamo teismo sprendimo, šį ieškovų reikalavimą, kaip ir visus kitus ieškinio reikalavimus, atmetė, nors tokio atmetimo motyvų ir plačiau neaptarė. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad minėtas ieškinio reikalavimas yra išvestinis iš kitų byloje nagrinėjamų reikalavimų (atmetus ieškovų reikalavimą pripažinti negaliojančiu 2017 m. kovo 20 d. suvažiavimo sprendimą atšaukti Sąjungos valdybą, negali būti tenkinamas ir reikalavimas perduoti dokumentus), toks nepakankamas teismo sprendimo motyvavimas vertintinas kaip formalus, o formaliais pagrindais iš esmės teisėtas ir pagrįstas teismo sprendimas negali būti panaikintas (CPK 328 straipsnis).

30. Kiti ieškovų apeliacinio skundo argumentai nėra teisiškai reikšmingi ir nedaro įtakos skundžiamo teismo sprendimo teisėtumo bei pagrįstumo, todėl teisėjų kolegija atskirai dėl jų nepasisako. Kaip žinia, teismų praktikoje įrodinėjimo bei įrodymų vertinimo klausimais pripažįstama, jog teismo pareiga pagrįsti priimtą procesinį sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną argumentą, o apeliacinės instancijos teismas, konstatavęs, jog pirmosios instancijos teismas yra visiškai atskleidęs nagrinėjamos bylos esmę, atmesdamas apeliacinį skundą, iš esmės gali pritarti žemesnės instancijos teismo priimto sprendimo motyvams, nenagrinėdamas visų atmetamame skunde pateiktų argumentų ir dėl jų nepasisakydamas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2010-06-01 nutartis civilinėje byloje Nr.3K-3-252/2010; 2010-03-16 nutartis civilinėje byloje Nr.3K-3-107/2010; 2010-12-20 nutartis civilinėje byloje Nr.3K-3-536/2010; 2010-10-05 nutartis civilinėje byloje Nr.3K-3-382/2010; kt.).

31. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, teisėjų kolegija daro išvadą, kad pirmosios instancijos teismas iš esmės teisingai įvertino byloje pateiktus įrodymus,

nepažeidė įrodymų vertinimą reglamentuojančių proceso taisyklių ir tinkamai jas taikė, išaiškino ir teisingai nustatė bylos aplinkybes ir tuo pagrindu tinkamai pritaikė materialiosios bei proceso teisės normas, teismo sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, naikinti jį apeliacinio skundo motyvais nėra pagrindo (CPK 320 str.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso 326 straipsnio 1 dalies 1 punktu, apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Vilniaus miesto apylinkės teismo 2018 m. liepos 19 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Teisėjai

Laima Gerasičkinienė

Dainius Rinkevičius

Alma Urbanavičienė